

offentlige Sundhed i Landet, er der fra Regeringspartiets Side ikke saa sjældent talt om, at man burde have en Lovgivning mod Smudspressen. Jeg hører til dem, som altid ere betænkelige ved slige Tendenser, hvor de dukke op. Jeg vil i hvert Fald sige til de Herrer fra den Side, at saa længe de ikke klart definere, hvad de forstaa ved Smudspresse, og saa længe de ikke klart have sagt os, hvad det er, de ville foretage overfor den, kan det neppe blive til nogen Forhandling med de Herrer. Man har fra højst forskellig Side anstillet højst forskellige Vurderinger af, hvad man skulde forstaa ved Smudspresse. Men jeg har i hvert Fald ikke glemt, at da radikale og socialdemokratiske Blade for godt et halvt Aar siden Dag for Dag angreb Alberti, kaldte man fra Regeringspartiets og dets Presses Side de radikale og socialdemokratiske Blade for Smuds-presse. Jeg har heller ikke glemt, at paa et Tidspunkt, da der virkelig var Tale om, at der for Alvor kunde blive en Smuds-presse her i Landet, nemlig da Alberti var traadt i Forhold til „Middagsposten“, hørte vi ikke nogen Indsigelse mod Smudspressen fra de ærede Medlemmer af Regeringspartiet, og her var virkelig en Fare paa Færde. Se, Faren ved det, man kalder Smudspressen, den lille Presse, ligger navnlig der, hvor denne Presse tages i Tjeneste af Folk, som i det økonomiske eller i det politiske Liv sidde paa frem-skudte Poster, og hvor disse Folk bruge denne Presse som et Kampvaaben i deres Haand, saaledes som Alberti gjorde det, for at søge at dække over Aktiesvindel. Det, som kan forsones en med den lille Presse, som man undertiden kalder Smudspressen, det er det, at den er absolut fri og derfor i mange Tilfælde absolut hensynsløs og derfor til Tider kan komme til at gøre nogen Gavn. Hvor man derimod binder den i et saadant Forhold som det, hvori „Middagsposten“ havde bundet sig til Alberti, da begynder denne Presse for Alvor at blive farlig. Det havde de Herrer i Flertallet paa dette Tidspunkt ikke noget Øje for.

Jeg vil imidlertid henstille til de Herrer i Flertallet, naar de holde Taler om Pressen, at de ogsaa ofrede deres egen Presse en lille venlig Tanke. Jeg staar ikke her for som Redaktør af et radikalt Venstreblad at slaa mig for Brystet som en Farisæer og takke Gud, fordi jeg ikke er som de andre Toldere. Det gør jeg ikke, men jeg vil dog sige til de Herrer, at den Holdning, som Deres Presse har

indtaget i de sidste Aar, i Virkeligheden er en Holdning, som er ganske beskæmmende for denne Presse, og som jeg til syvende og sidst tror bliver til Skade for det Parti, som denne Presse tjener. Naturligvis have de Herrer selv Deres Ansvar med i denne Sag. Ifølge hele den Holdning, De til Eksempel indtog overfor Alberti, var det jo ganske naturligt eller ret forstaaeligt, at Deres egen Presse i samme Anliggende valgte den Holdning, som den valgte. Men det er jo dog sandt, at indtil den 8. September forkyndte hele denne Presse enstemmig, at Alberti var en forfulgt Uskyldighed, og at vi, som angreb ham, var en Kreds af ondsindede Personer, som lod os lede af de laveste personlige Motiver. Det er jo dog sandt, at saaledes fremstillede denne Presse Sammenhængen i denne Sag for derefter, et Par Dage efter den 8. September, at forme sin Opfattelse i den allerede klassiske Sætning, at nu kunde Sandheden desværre ikke længere skjules.

Men der er et andet Forhold vedrørende Regeringspressen, som jeg gerne vil henlede de Herreres Opmærksomhed paa. Der er i Regeringspressen det Forhold, at en meget stor Del af denne Presse i Øjeblikket er i Hænderne paa en enkelt Familie og ledes udelukkende efter Villie og Ønsker fra et enkelt Medlem af denne Familie, som har Sæde i denne Sal, nemlig det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg). Jeg er ikke helt paa det rene med, hvor mange Hovedblade og Aflæggere tilsammen denne Presse har, men med Hovedblade og Aflæggere tilsammen, iberegnet de Blade, i hvilke den Bergske Presse har en meget betydelig Part, saakomme vi dog vist op til en 16—18, ja, jeg tør vist sige 16 à 20 Blade her i Landet af Regeringspartiets Presse. Der vilde have været flere, hvis det ærede Medlem fra Frederikssund kunde have faaet sin Villie, thi det er os bekendt, at der findes Blade her i Landet nu, der støtte det radikale Venstre, men som det ærede Medlem fra Frederikssund har været ude at se paa og ude at byde paa. Jeg antager, at det ærede Medlem fra Frederikssund dog er mere forsigtig nu, navnlig ved den Erfaring, som det ærede Medlem høstede nede paa Langeland. Der købte det Bergske Bladfideikommis et bestaaende Blad og overtog saa at sige Langeland og det hele med mur- og nagelfast Inventar. Men det gik ikke saa godt med det Køb; jeg antager, at det ærede Medlem fra Frederikssund her har faaet en ganske alvorlig Lære.